

VAI TRÒ GENE TRONG XUNG ĐỘT KIỂU ROMEO - JULIET

Giới khoa học nỗ lực tìm hiểu nguyên nhân đằng sau cuộc xung đột kéo dài giữa cha mẹ với con cái xung quanh chuyện chọn bạn tình.

Trước khi câu chuyện về Romeo và Juliet được phổ biến, các cặp tình nhân trẻ tuổi sống với cha mẹ thường không được các đấng sinh thành đồng ý với sự lựa chọn người yêu của mình. Ngay cả trong những nền văn hóa nơi cha mẹ nắm vai trò kiểm soát tuyệt đối về sự lựa chọn hôn thê/hôn phu của con cái, cha - con vẫn có thể xung khắc với nhau về chuyện người yêu. Đối với các học giả về tiến hóa, sự xung đột này đặc biệt gây ấn tượng, do nó có thể khiến con người thù hằn nhau đến tột đỉnh, và như trường hợp của Romeo và Juliet, kết cục là cái chết thảm thương cho đôi lứa yêu nhau, nhưng dường như các bên liên quan chẳng bao giờ rút ra bài học. Vậy tại sao cuộc xung đột trên lại tồn tại một cách dai dẳng xuyên suốt lịch sử loài người?

Romeo - Juliet là chuyện tình buồn dựa trên thực tế về sự xung đột của cha mẹ với người tình của con cái - (Ảnh: schoolworkhelper.net)

Khi chuyển sang nghiên cứu trên mô hình máy tính, các chuyên gia Đại học Bristol (Anh) và Groningen (Hà Lan) cho rằng cuối cùng họ cũng đã được câu trả lời, và gene có thể đóng vai trò rất lớn trong vấn đề này, theo báo cáo trên chuyên san Evolution & Human Behavior. Giả thuyết về tiến hóa cho rằng cha mẹ và con cái luôn cần có người đồng hành ủng hộ và chăm sóc, nên họ luôn nỗ lực đấu tranh cho nhu cầu này. Tuy nhiên, rõ ràng là cha mẹ muốn nhiều hơn con cái.

Đồng trưởng nhóm nghiên cứu Tim Fawcett của Đại học Bristol giải thích mô hình máy tính dựa trên dữ liệu cho rằng cha mẹ đều quý con cái như nhau. Do đó họ muốn phân phối của cải công bằng cho từng đứa con. Ví dụ một người con gái lấy phải ông chồng thô lỗ, cục cằn, không đáng tin cậy, còn đứa con còn lại giới thiệu với cha mẹ một ý trung nhân biết tính toán đầu tư. Đứa con đầu tiên sẽ cần hỗ trợ về thời gian, tiền bạc và tình cảm nhiều hơn để có thể sinh tồn, còn đứa kia sẽ chỉ nhận một phần nhỏ từ cha mẹ.

Việc chia của cải theo cách này có thể tạo nên xung đột, vì đứa con lấy chồng/vợ ít có khả năng hỗ trợ so với cha mẹ, khiến họ phải cung cấp thêm tài lực cho con để đứa con này đủ điều kiện sinh sống, xây dựng gia đình và sinh con đẻ cái như anh/chị/em gặp được người hôn phối lý tưởng hơn. Còn về phần mình, đứa con cứ ngả lòng theo người yêu, không cần thiết phải suy nghĩ những chuyện khác vì đã có cha mẹ thu xếp hộ. Bên cạnh đó, chuyên gia Robert Kurzban của Đại học Pennsylvania (Mỹ), không tham gia cuộc nghiên cứu trên, đưa thêm một ý kiến đáng cân nhắc. Đứa con có thể được tự nhiên trang bị khả năng nhận dạng được người đàn ông thích hợp, có gene tốt giúp có nhiều con cái hơn, dù thiếu hẳn những mặt khác.

Trong cuộc nghiên cứu, những con gái chọn chồng ít điều kiện hơn đã sinh nhiều con hơn chị em của mình. Các cuộc nghiên cứu trước cho thấy, cha mẹ có khuynh hướng ưu tiên con rể có địa vị xã hội và gia đình tốt, trong khi con gái lại đặt nặng về sự hấp dẫn ngoại hình, sự hài hước và thậm chí mùi cơ thể (mà theo giới khoa học cho là giúp con người xác định người yêu với gene tương đồng) khi chọn bạn tình. Cuối cùng, mọi đặc điểm này có thể giúp đứa con sản sinh thế hệ mới.

Tuy nhiên, liệu những cặp tình nhân vượt qua sự ngăn cản của cha mẹ sẽ được hạnh phúc hơn chăng? Đó là điều giới khoa học không thể nào biết chắc. Thông điệp ở đây là khi cha mẹ can thiệp vào chuyện hôn nhân của con cái, hoặc khi con cái cãi lời cha mẹ trong vấn đề này, không chỉ dựa trên tình cảm cá nhân, mà một phần do tác động của gene, theo hướng giúp nòi giống

loài người tiếp tục sinh sôi nảy nở.